

Visų šalių proletarai, vienykitės!

Energetikas

Vakaru statybos valdybos partinio komiteto, jungtinio profsąjungos komiteto, komjaunimo komiteto ir administracijos organas

LAIKRASTIS IKURTAS

1980 M.

GRUODZIO MĖN.

Nr. 17 (219)

Kaina 1 kap.

1985 M.

Gegužės 1

TREČIADIENIS

SU GEGUŽĖS 1-AJA, BRANGŪS DRAUGAI!

Kyla antrasis energijos blokas

Vakaru statybos valdybos komjaunimo komiteto sekretorius Vladas Arbačiauskas ant didelio statybos ištiesė žemėlapį, kuriame smulmai išdėstytais kiekvienas statybos objektas. Jis émė pasakoti pie Sniečkaus 3-ojo gyvenamojo iškrorajono, elektrinės stabybą, greitai išaugiančius naujus astatus.

— Kovo pabaigoje statybinai atidavė naudotį bloko 2 statybos montavimo darbus iki atžymos plus 43 metrai ir aruošė reaktoriaus šachtą metalo konstrukcijoms montuoti, — asaké sekretorius ir greitai suinko telefono numerį. Po kelių rumpų signalų padėjo telefono agelį ir užvertė bloknotą. — Neatsako. Matyt, Aleksandras Ganažinas išėjęs pas statybininkus. Na, bet ir pačiam reikia pasižūti, kaip ten vaikinam, — sekasi.

Dardėjom pavasario požaidžio šraustu keliu. O Valdas vis aiškinė apie statybą, pasakojo apie saunuoju komjaunimo ir jaunimo kolektivus, darbo pirmūnus. — Stai pirmojo energetinio bloko kaminal, — parodė sekretorius. Ir jautési, kad šiam vaikiniui atominės elektrinės statybos upeščiai savi.

Neįengya akimis aprépti tokius didžiulius statybų objektus. Antrasis energetinis blokas jau pasiekė 43 metrų atžymą.

Geležines sijas tvirtina 1-osios statybos ir montavimo valdybos komjaunimo ir jaunimo brigada, vadovaujama Anatolijaus Ponomariovo. Dvidešimt penkerius metus šis energija trykstantis žmogus jau triūsia statybose. Jo globojami vaikinai Jurijus Lobkaričas, Aleksandras Vdovenkovas, Igoris Mingalejevas ir kiti jau bando lenktyniauti su pačiu kolektivo vadovu. Išaiškinti kiekvieną paslaptį, užduotį, pamokančiai patarti, padėti jaunam žmogui Anatolijus Ponomariovas visada sugeba. O kur sunkiausia — pats pirmasis rodo pavyzdį.

— Kad ir šalčiausią žiemą, jeigu netinginlaus, nereiks apsiukoti drabužiai, — padėjės suvinimo aparata, nubraukęs srūvantį prakaitą tarsi pasiaiskino brigadininkas. — Nenorime, kad kitos brigados aplenkta.

Greta jų triūsė Ivano Aleinikovo montuotojų brigada. Prieš keletą mėnesių kolektivas sutiko iš Kaliningrado srities atvykusį Igrij Beliajevą.

— I brigadą dažnai ateina naujokai. Vieni gabūs, greitai per-

ranta statybininko darbą, į kitus žvilgtelėjės matai, kad nebus iš jo darbininko, — kalba Ivanas Aleinikovas. — Gerai, kad kolektyve nemaža darbo veteranų — Piotras Žukovskis, Pavelas Vasilevskis ir kiti. Jie statybose dirba daug metų, nuo pirmosios dienos pradėjo statyti ir šią elektrinę. Ste žmonės visada suras laiko padėti naujokams.

Labai daug jaunu, darbščiuvaikin, pasirinkusiu pačią tai-kingiausią statybininko profesiją. Petys į petį čia pluša īvairių tautibių pasluntiniai. Igių gretutines specialybes, stoja į darbo rikiuotę ten, kur labiausiai reikalingos jaunos, stiprios rankos. Ir ne veltui kiekvienas iš jų didžiodamas gall pasakyti: „Cia mūsų statybos“. Daugelis iš jų savo specialybės jau tvirtai nusprendę niekada nekeisti. Pavyzdžiu, mechanizuotos valdybos bokštinių kranų mašinistė — Jevdokija Celikova.

— Statybos viliojo nuo vaikystės, todėl išigusi bokštino krano mašinistės specialybę galiu valdyti īvairiausius kranus, — nusileidusi iš galingo krano kabino ēmė pasakoti Jevdokija. — Cia bokštinius kranus valdo labai daug jaunu merginų.

Daugiau kaip penkiasdešimt metų aukščio galiūnas klausniai sukiojasi, valdomas moters rankų.

Dabar Jevdokija Celikova laukia grįžtančio iš Tarybinės Armijos sūnaus Seriožos.

— Laiminga būčiau, jeigu ir Serioža ateitį dirbtį čia, — prasitarė mašinistė ir vėl greitai kito į krano kabinią.

— Raše Serioža, jog grįš čia, pas motiną, — kažkas prakalbo iš greta stovėjusiu statybininku.

— Grįš, — patvirtino spartuoliškos komjaunimo statybos štabo viršininkas Aleksandras Galanžinas.

Tikriausiai. Juk sakoma, kad jūreivis negali gyventi be jūros, o statybininkas... be statybos aikštelių.

Baigësi pirmoji darbo pamaina. Energetinio bloko objekte sužibio galinti žibintai. Vienas statybininkų brigadas pakeitė kitos. Darbas čia nenutrūksta né minutę.

J. LITVINAVICIUS
„Komjaunimo tiesa“

Brangūs draugai!

Šiandien planetos dirbančių pažymi tarptautinio dirbančių solidarumo dieną. Ši šventė — tai ryškus pasaulinio darbininkų judėjimo puslapis. Visose pasaulyje šalyse, vienuose kontinentuose dirbantieji pažymi darbo žmonių solidarumo, brolybės, taikos, laisvės, kovos prieš išnaudojimą, imperializmą ir reakciją, die-

ną.

Džiugiai ir iškilmingai pažymi šią Šventę mūsų šalies dirbantieji. Milijonai tarybinių žmonių, žengdami demonstracinię kolonose, pasiruoše triūsti Tėvynės labui, vardinės šviesios jos ateities. Jie pastaruošė anksčiau nustatyto laiko įvykdinti penkmečio užduotis. Daugianacionalinio mūsų kolektivo pastangos sutelktos sėkmingam partijos planų vykdymui. Tarybinės atominės energetikos gigantas — Ignalinos atominė elektrinė — nuolat didina tempus. Sparčiai statomas antrasis atominės elektrinės energijos blokas.

„Apginti žemėje taiką!“ Ši šūkį Gegužės 1-ąją neš visos planetos dirbantieji. Išsaugoti žemėje taiką, perspėti branduolinę katastrofą — viena iš pačių svarbiausių problemų.

Paastrėjusios tarptautinės padėties sąlygomis Tarybų Sąjunga, kitos socializmo šalyse kovoja už taiką. Visuose kontinentuose nuskambės šūkis „Visų šalių proletarai, vienykitės!“. Kartu su viso pasauly dirbančių mūsų kolektivas dės visas pastangas tam, kad mūsų planetos dangus būtų taikus.

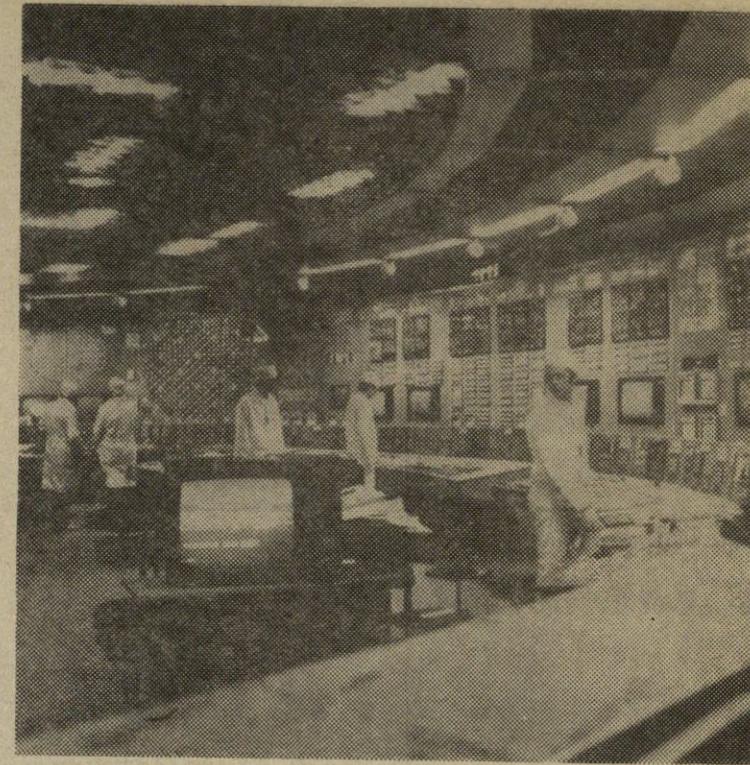
Brangūs draugai, linkime jums švenčių proga stiprios sveikatos, laimės, sėkmės darbe.

VSV ADMINISTRACIJA

PARTINIS KOMITETAS

JPK-150

KOMJAUNIMO KOMITETAS

Ignalinos AE blokiniame valdymo skyde.

A. Karaslovo nuotrauka.

● DARBO SPARTUOLIAI

JO GYVENIMO REIKALAS

ANATOLIJUS Ponomariovas Krasnojarske išdirbo septyniolika metų. Vadovavo kompleksinei brigadai. Jau devyneri metai, kai Ponomariovas triūsia pirmojoje statybos montavimo valdyboje, vadovauja montuotojų suvirintojų elektra ir dujomis komjaunimo jaunimo kolektivui.

Prityrės statybininkas komunistas A. Ponomariovas statė pirmąjį betono gamykla. Atidavus ją, naudoti brigada émė triūsti paramų duobės pirmajam atominės elektrinės energijos blokui statyboje. Tuomet kolektivo branduolių sudarė jo žemiečiai iš Krasnojarsko. tvirti vaikinai. Dabar kai kurie iš jų patys vadovauja brigadom. Jau tuomet suvokė A. Ponomariovas jaunu statybininkui globojimo svarbą, pats skyrė jaunimui daug dėmesio. I brigadą atėjė vaikinai iškart pajusdavo brigadininko dėmesį, rūpinimasis. Turi brigadininkas pedagogo sugebėjimų. Ne viskas gerai klojasi jauniems statybininkams, kai kurie iš jų nepergeriausiai jaučiasi dideliam aukštyste. Visak pastebi Anatolijus. Už kliaidas nebara, bet liepia mokyti iš jų. Už iniciatyvą, norą padaryti geriau, novatoriškus ieškojimus vi suomet pagiria.

Gerai dirba nesenai atėjė i brigadą broliai Zvyrkina. Jie jau tapo savarankiškais darbininkais, puikiais specialistais, ne kartą buvo socialistinio lenktyniavimo tarpusavyje, verčia gerbti vienas kita, sažiningai atlikti visas užduotis. Tuo salygojama sėkmės garantija.

A. Ponomariovas devintojo, dešimtojo ir vienuoliktojo penkmečio spartuolis, RTFSR socialistinio lenktyniavimo žymūnas, apdovanotas Darbo Raudonosios Vė-

liavos ir „Garbės Ženklo“ ordinai.

Darbo draugai žino, kad ju brigadininkas griežtas, niekada nedovanos pravaikštininkams, tinginiams, tačiau ir nelaimė ištikus neapleis. Buvo karta tokis atsitikimas. Jaunas darbininkas neatėjo į darbą vieną, paskui kitą dieną.

— Neleisim brigadai gėdą darysti! — pyko darbininkai. — Teigul ieško darbo kitur.

— Nesukubekite su išvadomis. Išsiaiškinsime. Tuomet ir nuspręsim, ką daryti, — pasakė A. Ponomariovas.

Brigadininkas žinojo, kad karščiuotis negalima. Suprantama, vaikinas buvo nubaustas. Tačiau jo elgesys bylojo apie tai, kad jis dar netapo tikru darbininku. Pajuto brigadininkas ir savo kaltę. Jis apsilankė pas jį namuose. Ilgai jiedu kalbėjo. Suprato vaikinas, kad pasielgė negerai, nedraugiškai. Ilgam pasiliko šis atstikimas jo atmintyje.

Spartuolių triūsia draugiškas kolektivas. Darbu Anatolijus Dmitrijevičius atiduoda visą save. Nepakantus jis neukiškumui, darbo laiko nuostoliams, stengiasi tobulinti sudėtingas darbo operacijas. Kartą vyko A. Ponomariovas keistis patirtimi i Sosnovoj Borą. Labai jau ilgas jam pasirodė armatūros šerdžių kelias į sienų armiravimo vietą. Sugrįžė įteikė racionalizaciją pasiūlymą. Jo sukonstruotas konteineris vertikaliu armatūros kėlimui buvo naujodamas pirmojo Ignalinos AE energijos bloko statyboje. Ir tai padėjo sutaupoti nemažai jėgų bei laiko.

Dabar brigadai iškeltos naujos sudėtingos užduotys.

A. Ponomariovo vadovaujanas kolektivas dalyvauja antrojo Ignalinos AE energijos bloko statyboje.

L. LIOVINA

Pavasario etiudai

Bronius MACKEVICIUS

Jū kampuoti veidai
Su rūtim
Ir su raukšlėm dievukų mediniu.
Iš nakties, nebūties
Vis dažniau man į atmintį gržia...
Pypkių dūmais
Pakympa lelijos ant kraitinių
skrynių,
O dzūkiškų žodžių taurus
paprastumas

Atminimų šaltiny nuplauna
Ir peršviečia mano vaikystę.

Vėl girdžiu jū balsus.
Jie panašūs į šlugždesį krintančių
lapų.
Mini žemę ir duoną.

Svajonė — kaip paukščiai —
iš aukštų vis kelia.

Ir į užjūrius skrenda,
Iš sali,
Kur (jems rodos!) berželai
vargais nelapos.

O paskui...
Ima tilt ir, atodusiai tapę,
Tarsi akmenys krenta
Iš dangaus
Ant lubų šiaudastogės trobos.
Jū veidai, jū balsai man sukūrė
Tėvynę.
Tačiau naivią, tačiau pirmutinę,
Kuri priminė girią.

Pro mašinos langą šmėščiojo aplieisti vienkiemiai, blizgėjo šiluminiai vamzdžiai. Kabinuje šalia vairuotojo nosimi į stiklą knapsoso liešas vaikinukas balta megtinė kepraitė. Kai maština krestelėdavo, jis pakeldavo galvą, sumirkėdavo akimis ir tuoju pat vėl ją palenkėdavo.

Su meile gamtai

Drausus kiškis

Tu ką, trejetą parų nemiegėjai? — paklausė vairuotojas, nežymiai šyptelėdamas.

Naktinėje pamainoje dirbu, — tingiai atsakė vaikinukas.

Tai ko dar važinėjai?

Pagrybauti nutariau. Koks ten miegas dieną. Vartaisi nuo vieno šono ant kito, ir tiek.

Į krūtinę darbas kasdieniniai.
Vyturais, ajerais, dainomis
Išipynė
Ir baigėsi snaudžiančiu toly šilu...
Traukiniai nevažiavę,
Neregėj mašinų nei kino,
Senellai tie mirė...
Tai kodėl aš lig šiol jū užmiršt
negaliu?

Į svajas ir į dainą
Jū žodžiai ateina ir primena:
Reikia
Visuomet būt darbščiu ir geru.
Ir nors mano Tėvynė
Dabar jau melsvoju šilu
nesibalgia,
Nors į žmones ir laiką
Aš pro penkmečių langą iš
kosminiu toliu žiūriu,

Ant tvirtųjų širdžių pamatų
Savo dainai
Pasauli kuriu.

Iligi šiol man be galio
Senelių tū gaila,
Jū svajoniu, vargais prie vagu
priroštū.
Ir džiugu man lig šiol,
Kad — sparnuotas jū meile —
Iš toliausių kraštų
Vėl į kaimą gimtinę,
Kalp į tyra ir galvų šaltinį
Gržtu.

● PATARIMAI
STATYBININKAMS

Naujas dažymo būdas

Susivienijime „Gomeloblstroj“ taikomas naujas paviršiaus dažymo būdas.

Medžiaga iš dažų ir lako prieš naujodinių praleidžiama pro nuolatinį žedinių magneto magnetinių laukų. Medžiagos detalės išimagnetina, t. y. įvyksta kryptinės lašelių poliarizacija. Indukcinių traukos jėgų atsiradimas artinantis dipoliams prie dažomo paviršiaus užtikrina jū prilipimą prie šio paviršiaus, kuris yra neutralus magnetinio lauko atžvilgiu.

Polarizuojant lašelius galima nudažyti sudėtingų konfiguracijų paviršius. Sutaupoma 10—30 proc. dažų.

Šiam dažymo būdu įgyvendinti statybininkai iš Gomelio sugalvojo specialią konstrukciją.

Užsakymai iš BAM-o

Simtai BAM-o statybininkų žino tu Daugpilio būtinio gyventojų aptarnavimo kombinato meistrių, kurios dirba Ilūkstės miestelyje, adresą. Iš Sibiro čia atkeliauja daug laiškų, kuriuose prašoma numegzti megtinį, puloverį arba kepuraitę. Neretai laiškai autorai pateikia savo daikto eskizą.

Ir mes stengiamės atliki užsakymą kuo tiksliau pagal piešinių, nors tai būna net labai sudėtinga, — sako audimo ir mezgimo gamybos vedėja P. Jonina. — O tokiu užsakymu vis daugėja.

Apie Ilūkstės meistres BAM-o statybininkai sužinovo atsilikintai: buvo ekskursija po Latviją, jie užėjo į nedidelio žalio miestelio būtinio gyventojų aptarnavimo kombinato saloną ir pamatė ten gaminius iš vilnonių siūlų, kurie visiems patiko. Paliko savo adresus. Ir nuskrejo po visą BAM-ą žinia apie meistres iš Latvijos.

V. Rudojus
(Daugpilis)

— Staiga vairuotojas spustelėjo stabdžio pedala ir stipriai suspauđė vairą. Vaikinukas balta kepraitė, to visiškai nelaukės, kaukšteliėjo — kaktą į stiklą.

— Atsargiai! Langa iškulti, — burbtelėjo vairuotojas. — Nauja stikla ne taip lengva gauti.

— O ko tu dabar nei iš šio, nei iš to mašiną stabda?

— Kiškio vos nesuvažinėjau. Iš po šiluminio vamzdžio išbėgo. Nesuprantu, ko jie po tais ratais puola.

— Kur jis?

— Jau krūmuose. Negi lauks, kol tu jū apžiūrėsi. Bet ir nebaigtūs.

— Matyt, kiškį padermés nežinal. Jie ne bailliai. Kartą į mūsų vagonelių vos nejilpo.

— Tikriausiai tavęs ieškojo?

— O tu nesišaipyk! Pats mančiau.

— Tai ko jis ten lindo?

SEFUOJAMAJAME KOLEKTYVE

TIKRIAUSIAI svarbiausio meistriškumo paslaptis slypi mielėje vaikams. Būti mokytoja jos pašaukimas".

Taip galvojau prisimindama po-kaibį su Sniečkaus pirmosios vi- durinės mokyklos mokytoja Valentina Rusinova.

Valentina Petrovna nuolat

miausiu dalyku.

Valentina Petrovna kartais pri- simena pirmuosius pedagoginio darbo metus, mažytį Martynovos kaimelį Orenburgo srityje, iš kurį pati pasiprašė, pirmąją che- mijoje pamoką. Metams bėgant jai buvo teiktas garbės raštai, liudi- jantys apie teisingo gyvenimo ke- lio patirinkimą. Apdovanota ji

PAŠAUKIMAS

stengiasi, kad vaikai teisingai su- prastų gėrį, grožį, meilę žmo- nėms, supančiam pasauly, gam- tai, kad jie išaugtų dorais žmo- nėmis, patriotais.

Mokykloje Rusinova pradėjo dirbtį mokslo metų viduryje. Klasė jai teko „sunki“, „aplėista“. Tačiau jis sugebėjo surasti su moksleiviais bendrą kalbą. Padėjo beveik dvidešimt penkerių me- tų pedagoginio darbo stažas, di- delis profesionalinis pasiruošimas ir, tikriausiai, asmeninės savy- bės.

Būna kartais taip. Pabėga mokiniai iš „nemégstamų“ pamokų... Bet štai atėjo į mokyklą Rusinova — ir chemija tapo mégsta-

ir TSRS Svetimo ministerijos Garbės raštu. Ji visada džiaugia- si, kai sužino, kad buvęs jos mo- kinys susiejo savo gyvenimą su chemija.

Mokyklų reformos projek- tas. — kalba Valentina Petrovna, — palies visas mūsų gyvenimo sferas: ideologinę, dorovinę, eko- nominę, augančiosios kartos mo- kymą ir auklėjimą. Jo reikia moksleivių žiniomis plėsti, šių žinių kokybei gerinti ir tolimesniams jų susiejimui su gyvenimu, darbu. Todėl mes, pedagogai, pri- valome efektyviai naudoti mate- rialinę bazę, kabinetus. Manau, kad čia mums padės mūsų šefai.

T. VLADIMIROVA

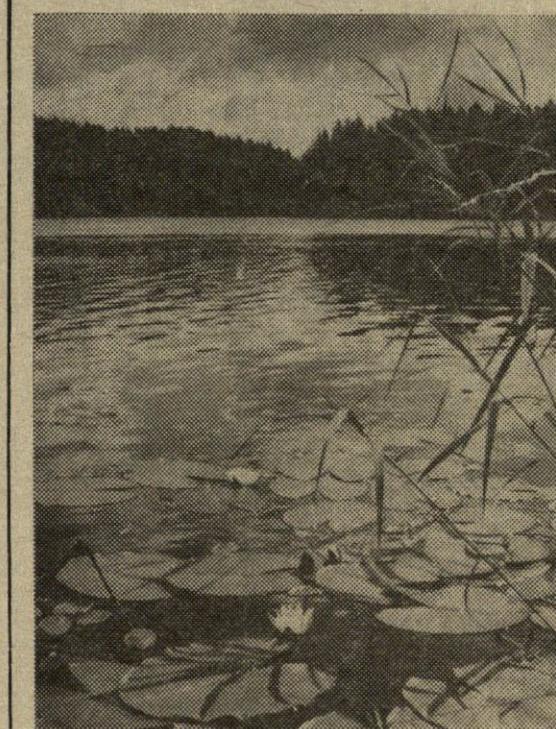
SKELBIMAS

Gegužės 7 d. 18 val. „Draugystės“ kino teatre įvyks iškilmingas susirinkimas, skirtas Didžiosios Pergalės dienai ir Didžiojo Tėvynės karo veteranų su- sitikimui su sniečkiečiais. Gegu- 8 d. 15 val. Ignalinos gatvėmis žygiuos veteranai, ant tarybinių karių kapų bus dedami vainikai. 19.30 val. Sniečkaus vidurinių

mokyklų amfiteatre įvyks jauni- mo antikarinis mitingas ir politi- nės dainos festivalis.

Gegužės 9 d. Sniečkuje įvyks mitingas, skirtas Pergalės dienai, paradas.

Gegužės 9 d. 18.00 val. kavinėje „Ežerynas“ bus surengtas šventinis vakaras Didžiojo Tėvynės karo veteranams.

Gražioje viet-
je statoma Ignali-
nos atominė elekt-
rinė ir Sniečkus.

Ežerai, miškas,
laukai... Pavasario
dienomis daž-
nai galima išvysti
statybininkus,
montuotojus, tvar-
kančius miško te-
ritorių.

NUOTRAUKO-
JE: prie Visagino
ežero.

A. Karasiovo
nuot.

SPORTAS

Pasibaigę VSV tinklinio pirmenybės. Jose dalyvavo 14 koman- dų. Atkaklios kovos vyko apie tris savaites. Nugalėjo trečiojo statybos montavimo tresto koman- da (pirmoji grupė). Antrosios ir trečiosios vietas pasiskirstė ši- taip: I grupė — mechanizacijos valdyba, automobilių transporto valdyba, II grupė — trisdešimt

trečioji specializuota montavimo- derinimo valdyba, dvidešimt pirmoji montavimo statybos valdyba.

Tinklinis viena iš populiausiai sporto šakų pasaulyje. Gau- sėja jo gerbėjai ir mūsų gyven- vietėje.

I. SILKINA